

מ"ת 30915/03/14 - מדינת ישראל נגד מחמד טוויל, מונתסר שיוחי, מועאז שיוחי, מוחמד אבו נאב, פראס שיוחי

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט י' נועם

מ"ת 30915-03-14 מדינת ישראל נ' מוחמד טוויל (עציר)
ואח'
מ"ת 43690-03-14 מדינת ישראל נ' פראס שיוחי (עציר)

מדינת ישראל

נגד

1. מחמד טוויל (עציר)
2. מונתסר שיוחי (עציר)
3. מועאז שיוחי (עציר)
4. מוחמד אבו נאב (עציר)
- משיבים 1-4 ע"י ב"כ עו"ד מוחמד מחמוד
5. פראס שיוחי (עציר)
- משיב 5 ע"י ב"כ עו"ד ברגות

החלטה

1. לפניי בקשה למעצרים של המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם בת"פ 14-03-30852. נגד חמשת המשיבים הוגש כתב-אישום, שבו יוחסו להם עבירות של חבלה בכוונה מחמירה, הצתה והתפרעות - לפי סעיפים 329(א)(2), 448(א) סיפא ו-152 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. על-פי העובדות הנטענות בכתב-האישום, ביום 28.2.14, בסמוך לשעה 18:45, נפגשו חמשת המשיבים וכן שלושה קטינים (להלן - הקטינים) בשכונת סילואן בירושלים, וקשרו קשר ליידות בקבוקי תבערה לעבר בתי התושבים היהודים בשכונה. חלק מהמשיבים והקטינים כיסו את פניהם, וחלקם הצטיידו בבקבוקי תבערה. המשיבים והקטינים הלכו לעבר בתי התושבים היהודים, וכאשר הגיעו למקום - יידו אבנים ומספר בקבוקי תבערה לעבר הבתים. שלושה בקבוקי תבערה חדרו לחצר אחד הבתים, כאשר אחד מהם התלקח ליד בלוני הגז, ויתר הבקבוקים התלקחו על הכביש. חלק מהאבנים שיידו המשיבים נפלו על גג הבית, וחלק - פגעו בקירותיו. כתב-האישום ייחס למשיבים את העבירות של חבלה בכוונה מחמירה והצתה, מכוח דיני השותפות, מבלי לציין מה היה חלקו של כל אחד מהמשיבים ומהקטינים באירוע.

2. המאשימה הגישה שתי בקשות נפרדות למעצרים של המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים, הראשונה - מ"ת

30915-03-14 נגד משיבים 1-4, והשנייה - מ"ת 43690-03-14 נגד משיב 5. הדיון בשתי הבקשות התקיים בשלב ראשון בנפרד; ובדיון מיום 14.5.14 ניתנה החלטה בדבר איחוד הדיון בבקשות, זאת על-פי הסכמת הצדדים.

יצוין, כי נגד שלושת הקטינים הוגש כתב-אישום נפרד, וכן בקשה נפרדת למעצרו עד לתום משפטם, בתיק מ"ת 29887-03-14. כל השלושה, שהנם כבני ארבע-עשרה, שוחררו לחלופת מעצר, בתנאי "מעצר בית", זאת בשל גילם הצעיר והעובדה שאיש מהם לא הופלל כמי שיידה בפועל בקבוק תבערה.

3. באי-כוח המשיבים לא חלקו על קיומן של ראיות לכאורה; אך טענו לכרסום בעוצמת הראיות, וסברו כי מטעם זה יש מקום להורות על שחרורם של המשיבים לחלופת מעצר. לבקשתם, הוזמנו תסקירי מעצר בעניין כל המשיבים.

4. לאחר קבלת התסקירים, שבהם לא הומלץ על חלופת מעצר בעניינו של איש מהמשיבים, ציין עו"ד מוחמד מחמוד, בשם מרשיו - משיבים 1, 2 ו-4, וכן בשם משיב 5 - בשמו של עו"ד ברגות, כי הוא מותיר לבית-המשפט את שיקול הדעת בשאלה, אם קיימות ראיות לכאורה; והבהיר כי ככל שבית-המשפט יסבור שאכן קיימות ראיות לכאורה, מסכים הוא כי אין חלופת מעצר הולמת בעניינם של המשיבים הנ"ל לנוכח תסקירי המעצר. באשר למשיב 3, טען עו"ד מחמוד לכרסום בעוצמת הראיות בעניינו, ועל-כן ביקש לשחררו ממעצרו. בהקשר זה ציין, כי בצד הראיות המפלילות את משיב 3 בידוי בקבוקי תבערה, קיימת הודעה של עד, שלפיה משיב 3 שטף את רכבו של העד בעת האירועים ולא נטל חלק בידוי בקבוקי התבערה.

5. אפנה תחילה לדיון בעניינם של משיבים 1, 2, 4 ו-5.

כאמור, הסנגורים לא חלקו על קיומן של ראיות לכאורה בעניינם של משיבים 1, 2, 4 ו-5, והותירו את ההחלטה בעניין זה, כלשונם, "לשיקול דעתו של בית-המשפט". לאחר עיון בתיק החקירה המשטרתי, נחה דעתי כי יש בידי המאשימה ראיות לכאורה המקימות סיכוי סביר להרשעתם של המשיבים הנ"ל בעבירות שיוחסו להם בכתב-האישום. המשיבים הופללו - כמי שיידו בפועל בקבוקי תבערה - על-ידי שלושת הקטינים: הראשון - ס' א' (להלן - ס'), השני - מ' ה' (להלן - מ') והשלישי - פ' ש' (להלן - פ').

משיב 1, מוחמד טוויל, הופלל על-ידי ס', הן בידוי אבנים והן בהשלכת בקבוקי תבערה באירוע הנדון (הודעה מיום 5.3.14 בשעה 10:13, ש' 53-54; הודעה מיום 5.3.14 בשעה 18:16, ש' 10-20, 66). משיב 1 אף הופלל על-

ידי מ' (הודעה מיום 9.3.14, ש' 9-16; הודעה מיום 10.3.14, ש' 14-15, 63-64, ותמליל החקירה המוקלטת, עמ' 7 ש' 12-15, עמ' 14 ש' 1-5). כן הופלל משיב 1 על-ידי פ' (הודעה מיום 9.3.14 ש' 9-15).

משיב 2, מונתסר שיוחי, הופלל אף הוא על-ידי שלושת הקטינים בידויי בקבוקי תבערה. הוא הופלל על-ידי ס' (הודעה מיום 5.3.14 בשעה 18:16, ש' 13-14, 73-75). משיב 2 גם הופלל על-ידי מ' בידויי אבנים ובקבוקי תבערה (הודעה מיום 10.3.14, ש' 14-17, 72-72, ותמליל החקירה של העד, עמ' 7 ש' 27-29, עמ' 14 ש' 31-35, עמ' 19 ש' 35-39). בנוסף, הופלל משיב 2 על-ידי פ' (הודעה מיום 9.3.14, ש' 9-15, 24-25).

משיב 4, מוחמד אבו נאב, הופלל על-ידי מ', כמי שהשליך במהלך האירוע הן בקבוקי תבערה והן אבנים (הודעה מיום 10.3.14 בשעה 18:17, ש' 31, 69-70, וכן תמליל החקירה, עמ' 7 ש' 22, עמ' 14 ש' 22-30, עמ' 19 ש' 28-32). כן הופלל משיב 4 כמי שזרק אבנים באירוע, הן על-ידי ס' (הודעה מיום 5.3.14 בשעה 18:16, ש' 9-15), והן על-ידי פ' (הודעה מיום 9.3.14, ש' 10).

משיב 5, פראס שיוחי, הופלל על-ידי ס', כמי שהשליך בקבוקי תבערה ואבנים במהלך האירוע (הודעה מיום 5.3.14 בשעה 10:13, ש' 53-54, 75-76; הודעה מיום 5.3.14 בשעה 18:16, ש' 9-15, 67-69). כמו כן, הופלל משיב 5 על-ידי מ' בידויי בקבוקי תבערה ואבנים (הודעה מיום 10.3.14, ש' 9-18, 34, 74-76; וכן תמליל החקירה, עמ' 4 ש' 4-5, עמ' 13 ש' 11-24, עמ' 15 ש' 15-23, עמ' 18 ש' 14-20, עמ' 20, ש' 4-12). בנוסף, הופלל הלה על-ידי פ', שהנו אחיו, אשר ציין כי המשיב השליך בקבוקי תבערה יחד עם האחרים (הודעה מיום 9.3.14, ש' 9-15, 20-21).

6. נגד משיבים 1, 2, 4 ו-5, קיימות, אפוא, ראיות לכאורה המקימות סיכוי סביר להרשעתם, שנשמכות, כאמור, על אמרותיהם בחקירה של שלושת הקטינים.

כפי שצוין, בתסקירי המעצר לא הומלץ על חלופת מעצר, בעניינו של מי מהמשיבים האמורים.

בעניינו של משיב 1 צוין בתסקיר המעצר, כי לאור דפוסי אישיותו, רמת הסיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד הנה נמוכה עד בינונית. שירות המבחן לא מצא כי קיימת חלופת מעצר הולמת, אשר תשיג את תכלית המעצר, ונמנע, אפוא, מהמלצה להורות על שחרורו של משיב 1.

בתסקיר המעצר בעניינו של משיב 2, העריך שירות המבחן כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות פורצת גבולות, וגם לגביו לא בא השירות בהמלצה לשחרור לחלופת מעצר.

אשר למשיב 4, ציין שירות המבחן, כי לאור מאפייני אישיותו ודפוסי התנהגותו, קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות המעשים המיוחסים לו, ובהיעדר חלופת מעצר הולמת - נמנע מהמלצה על שחרורו.

בכל הנוגע למשיב 5, התרשם שירות המבחן כי רמת הסיכון להישנות התנהגות פוגענית הנה גבוהה, וזאת לאור התרשמותו ממאפייני אישיותו ומהיעדר מערכת תמיכה משפחתית. על-רקע האמור, והיות שלא נמצאה חלופת מעצר מתאימה, נמנע שירות המבחן מלהמליץ על שחרורו מהמעצר.

7. סיכומם של דברים עד כאן: על יסוד מסקנתי לעיל, בדבר קיומן של ראיות לכאורה בעניינם של משיבים 1, 2, 4 ו-5, קמה עילה למעצרו של הארבעה, זאת נוכח הסיכון הנשקף מהם לביטחון הציבור; ולאור הסכמת באי-כוחם, כי לא קיימת חלופת מעצר הולמת בעניינם, אין מנוס מלהורות על מעצרו עד לתום משפטם.

8. מכאן לבחינת התשתית הראייתית בעניינו של משיב 3, מועאז שיוחי, אשר על-פי טענת בא-כוחו, אין די בתשתית הראייתית בעניינו, כדי להצדיק את מעצרו עד לתום משפטו.

משיב 3 מופלל על-ידי ס', שציין בהודעתו, כי הלה ניגש יחד עם יתר המשיבים לכיוון בתי התושבים היהודים בשכונה, והשליך שני בקבוקי תבערה לעבר אחד הבתים - "בית עמוס" (הודעה מיום 5.3.14 בשעה 18:16, ש' 9-18, 40-41). משיב 3 אף מופלל על-ידי מ' בנטילת חלק בידויי בקבוקי התבערה, שכן הלה ציין בהודעתו כי המשיב יידה בקבוק תבערה אחד לעבר "בית עמוס" במהלך האירוע (הודעה מיום 10.3.14 ש' 15-18, 33, 71-73, ותמליל החקירה עמ' 15, ש' 9-13, עמ' 19 ש' 20-26). בנוסף, משיב 3 גם הופלל על-ידי פ', אשר מסר בחקירתו כי הלה השליך בקבוק תבערה אחד, או שניים, לעבר הבית (הודעה מיום 9.3.14, ש' 9-15; 29-30).

9. ב"כ משיב 3 גורס, כי חל כרסום בתשתית הראייתית בעניינו של משיב 3, לפיה בעת האירוע עסק בשטיפת מכוניות, נתמכה בעדותו של אחד מהנחקרים. בהקשר זה יצוין, שבחקירתו במשטרה מיום 9.3.14 טען משיב 3, כי עובר לאירועים היה עסוק בשטיפת רכבו של מועתז קראעין, במקום המשמש את אחיו, משיב

2, לשטיפת רכבים (בסמוך ל"בית עמוס"); כי לקראת סיום השטיפה הבחין בהשלכת בקבוקי תבערה וסגר את שער מתחם השטיפה; וכי לא נטל כל חלק בידוויי אבנים או בקבוקי תבערה (הודעה מיום 9.3.14, ש' 16-27; הודעה מיום 11.3.14, ש' 62-64). מועתז קראעין ציין בחקירתו במשטרה מיום 16.3.14, כי בעת ידוויי בקבוקי התבערה עסק משיב 3 בשטיפת רכבו, ולא ראה כי הלה נטל חלק בידוויי בקבוקי תבערה.

10. משיב 3, הנו בן 22, רווק. הוא בן למשפחה המונה זוג הורים ושמונה ילדים. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי משיב 3 גדל ברקע אישי ומשפחתי קשה, וכי בנסיבות אלו אף הוצא בצעירותו למסגרת חוץ-ביתית. הוא החל לצרוך אלכוהול בהיותו כבן 17, ועם הזמן אף החל להשתמש בסם מסוכן מסוג חשיש. שירות המבחן ציין בתסקירו, כי על-רקע נסיבות חייו הקשות התעוררו אצל משיב 3 עם השנים תחושות של תסכול ומרמור, אשר באו לידי ביטוי בהתנהגות פורצת גבולות, במעשי אלימות ובצריכת חומרים ממכרים. שירות המבחן התרשם, כי על רקע בעיית ההתמכרות של המשיב, דפוסי התנהגותו השוליים וקשייו להכיר בהם - קיים סיכון גבוה להמשך התנהגות התמכרותית ופורצת גבולות מצדו. לאור מאפייני אישיותו, הערכת הסיכון הגבוהה והיעדר חלופת מעצר מתאימה - נמנע שירות המבחן מלהמליץ לשחרר את משיב 3 ממעצרו.

11. סבורני, כי בתשתית הראייתית המפלילה שהוצגה לעיל, לפיה, כאמור, הופלל המשיב 3 על-ידי שלושת הקטינים, כמי שהשליך בקבוקי תבערה במהלך האירוע, יש כדי לבסס סיכוי סביר להרשעתו בעבירות המיוחסות לו, בהתאם להלכה שנפסקה בבש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133 (1996)). אמנם, גרסתו של משיב 3, לפיה בשעת זריקת הבקבוקים עסק בשטיפת רכב, במתחם השטיפה הסמוך ל"בית עמוס", נתמכה בגרסתו של הבעלים של הרכב. ואולם, בשלב הדיוני הנוכחי, בית-המשפט אינו נדרש להכריע בין הגרסאות השונות, ודי בהודעותיהם של שלושת הקטינים - המשתלבות זו בזו והתומכות האחת בשנייה - כדי לבסס ראיות לכאורה המקימות סיכוי סביר להרשעה (ראו והשוו: בש"פ 6910/13 מדינת ישראל נ' האדי קבלאן (17.10.13), בפסקאות 12 ו-15). אין בענייננו כרסום בתשתית הראייתית, המצדיק שחרור ממעצר; ובפרט כאשר הסיכון הנשקף מהמשיב 3 לביטחון הציבור, הנלמד הן ממהות העבירות המיוחסות לו והן מהתרשמות שירות המבחן, הנו בדרגה גבוהה, ואין חלופת מעצר הולמת בעניינו.

12. אשר-על-כן, ייעצרו חמשת המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם.

ניתנה היום, י"ז באייר תשע"ד (18 במאי 2014), במעמד ב"כ המבקשת, המשיבים ובא-כוחם.

עמוד 5

יורם נועם, שופט